

KÁVIÁR

KULTURA • EROTIKA • MŰVÉSZET • HALADÁS

Buttyán Vilus
reprodukciója
(Tövis)

Fantázia
kompozíció

Az ifluság ifala

IV. évf. 12. sz.

Ára 15 lei, Bukarestben 18, 3 c. korona, 8 dinar,
50 osztr. garas, 2 fr. frank, 3 lira, 20 pfenning

Megjelenik minden vasárnap.

Lapkiadótulajdonos: Dinnyés Árpád, „Káviár” Könyv- és Lapkiadóvállalata, Timișoara (Temes ar) 1926. évi március hó 21.
Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

3 nap alatt eltüntet: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-ter 6

Vizumokat és más meg
bizásokat
Bukarestbe 36 óra alatt elvinni
PINKERTON BOY
Timișoara — Telefon 75.

Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej krémet
Liliom-pudert
Liliomtej szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Joszt József

uri és női cipész. Timișoara 11. kerület
Széna-tér 8. Férfi és női cipők mérték után
pontosan készülnek. Javításokat soron kívül elintéző.

DURA

electrotechnikai és műszaki vállalat. Galván elemek gyára. Telefon 34
Timișoara, Fabr. Cămin Buziasului 12

Hétfői

Brassói Hírlap

a legjobb hétfői újság
Sakk-, sport-, színház-, gazdag riportrovátok
Változatos, érdekes, friss, eleven hetilap!
Kérje mindenütt!

Podráczky Ferencz

bőrbutorokárpitós
készít stipendő garnitúrákat és
bőrbutorokat

Timișoara, Gyár-, Andrassy utca 2.

A legjobb női-, férfi- és iskolacipők állandó raktáron

Kádi Frisch és Társa cégnél
vásárolhat
Timișoara, Lloyd-sor.

PERFEKT a legjobb
poloskákért
készíti.

Schunck

drogeria

Timișoara, Strada Daciilor No. 24
Telefon 13—30.

„Victoria“

butorgyár Timișoara,

Gyárváros, Muzsay-utca 25. szám

Palicskó Antal és Társa.

Gyárt: legmodernebb amerikai iroda-
berendezéseket és mindennemű mű-
butorokat. Háló-, ebédlő-, úri-, leány-
szoba- és konyha-berendezések.

Pályázat

A Kaviar Lapkiadó vállalat e havi számától kezdve hat hónapi időtartamra, erotikus novella, ebeszélés vagy regényre három darab pályázatot hirdet összesen

5000 lei értékben,

mely a következőképen oszlik meg: 1. díj 3000 lei,
2. díj 2000 lei, 3. díj 1000 lei.

A pályázaton részt vehet bárki, akár nő, vagy férfi és pályázni lehet novellával, tárcával, regény vagy ebeszéléssel, továbbá tudományos, de sexualis cikkekkel, amintől lapunkban mi is közlünk, de pályázni lehet azok kivül német, francia, angol vagy olasz fordításokkal is.

Főfeltétel, hogy a pályázatra szánt anyag kizárólag erotikus irányu legyen, mert sem szatírárt, sem humoristákat figyelembe nem veszünk. A kéziratokat tiszta, olvasható kézírással, vagy géppel írva kell beküldeni és a pályázatra csak egyiken oldalára szabad írni. Mindegyik beküldő a cím alá írja oda, hogy kéziratával a 3000, 2000 vagy 1000 leies pályázatra pályázik, továbbá tartalmaznia kell a szerző, vagy beküldő pontos nevét és címét. A kéziratokat — amennyiben közlésre alkalmasak — a beérkezés sorrendjében a Kaviárban állandóan közölni fogjuk és ha a beküldő választ vár, azt a legrövidebb időn belül szerk. üzenetekben megadjuk. A pályázatba azért vettük be a fordítást is, mert németből és franciából bő források vannak pályamunkákra. Ha eredeti, vagy eredetiből fordított regény pályázna a fentiekre, úgy a Lapkiadó vállalatnak joga van ezt a szerzőtől vagy fordítótól külön megvásárolni és könyvalakban kiadni. Hat hónap múlva írókból és művészekből összeállított hivatalos zsűri ül össze, amely a beérkezett és beküldött munkák felett dönt és a pályadíjakat készpénzben kiutalja.

Mindezen kívül a nyertesek fényképét a lap közölni fogja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maiorescu (Bá-
rány-utca) 13. sz.

Lapkiadótulajdonos:
„Kaviar” Könyv- és Lapkiadó
Vállalata

Folyószámlák:

Romániában: Magyar Áll. Hírel-
bank timisoarai fiókjának Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Leszámlító és Közgazdasági
bank r. i. fiókja,
Kosice (Kassa)

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BENIGIT

Művészeti szerkesztő:
KOH-I-NOOR

Eredeti jelzéssel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csakis a „Kaviar”-ra való hivatkozással van megengedve

A leányvadász.

— Eredeti kézirat. —

Amott a tulsó sarkon szü-
zi léptekkel megy üzletbe ro-
botolni térdigérő szoknyában
Admira, a kisleány.

Meddig? Talán csak a
szürke holnapba megy így,
ahol már várja valaki, aki
rosszabb a többieknél, aki
ma hizeleg neki és egy éjen
át megtörténik a baj és egy
reggelen a szürke idegen
odébb megy.

Admira ma hajnalban ál-
mádott. Szépet, jót, kellemes-
et. Hát az ilyen szegény
leányoknak már csak álom-
ban szabad boldognak len-
niük? Nincs egy kis vár a
bánat tengerén, amely rév,
otthon, haza? Egy kis Senki-
szigete, ahol balzsam a lég?

Egy néptelen kis utcában
járt. E pillanatban úgy érezte
mintha átható illatu forró pá-
ra érné arcát. Kezével akarta
a körülötte levő levegőt el-
hessegetni, hogy meggyőződ-
jék a sajátságos jelenet mi-
benlétéről, de nem volt ké-
pes kezét felemelni, ólom-
súlyúaknak érzé őket, sze-
mei is lecsukódtak, feje vál-
lára hanyatlott s többé nem
birt magával. Ugy érezte,
mintha valaki erősen fogná
nyakát, mintha arcára vala-

mi lágy pehelyszerű tárgy
omlana, mintha egy madár
szárnyai borulnának fejére.
Sikoltani akart, de ereje cser-
benhagyta. Fulladásszerű ér-
zés fogta el, nem birt léleg-
zeni. Hasiló fájdalmat érzett
a tizenhatéves Admira öl-
ben és ez rossz volt, de ami
azután rázta meg, az a
gyönyör volt, az jól esett.

Egy férfi ez, tudja, érzi a
combjai között... ah, a fur-
csa, bronzöld szemek.

A férfi rábámult Admirára,
akit erre delejes áram futott
el. Felakarta emelni parányi
öklét, hogy belesujtsa abba
a vigyorgó mefisztó fiziogno-
miába, de karja ismeretle-
nül sulyos volt és az akara-
tot nem követhette a tett.

A férfi nyugodtan állta a
tiszt, könnyes, szemrehányó
tekintetet.

— Átfogom testedet karolni
és nem fogsz tudni véde-
kezni, nem fogsz tudni...

Megfordult és az állomás
felé ballagott. Admira auto-
mata lett, aki cselekszik, de
gondolat nélkül. Követte a
férfit, aki átfogja majd és
hiába minden védekezés.
Nyulánk testéről lefejlík min-
den lepel és pirosan fog ka-

csintani fejlődő, pihés, szűk
öle. Kikényszerített nász-
ész lesz valami szálloda fehér
lepedős fekhelyén.

Fájó szívvvel követte az
idegent. Anyuskája nehéz
könnyeket fog hullatni és azt
fogja mondani:

— Admira rossz, engedet-
len leány, elment, az én Ad-
mirám, itthagytott vén ko-
romra!

Az orgonák illata ömlött
át az utcán és ők csak men-
tek, mentek és mentek.

Brandstädter Károly

Elfojtott vágyak.

A Kaviar eredeti kézírata.

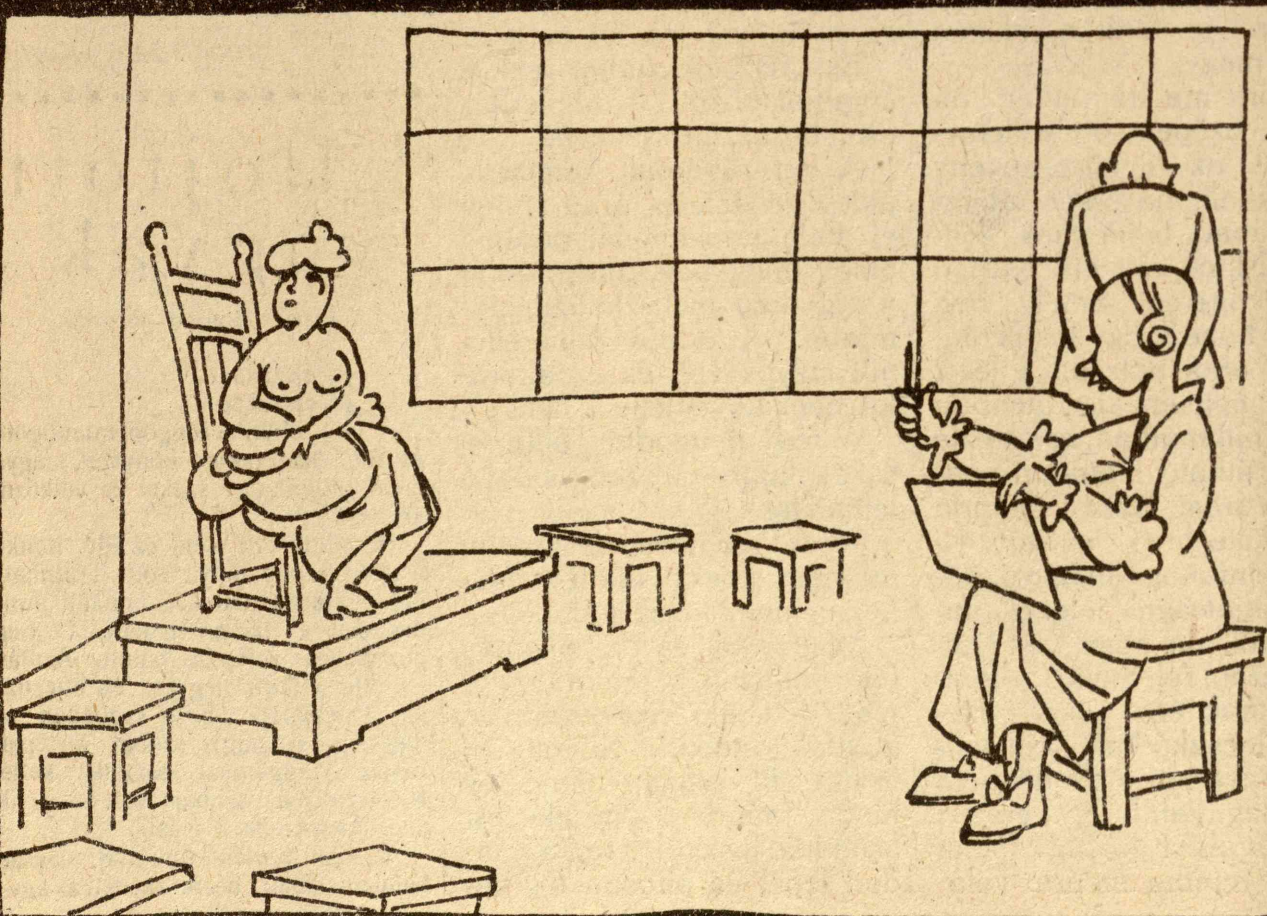
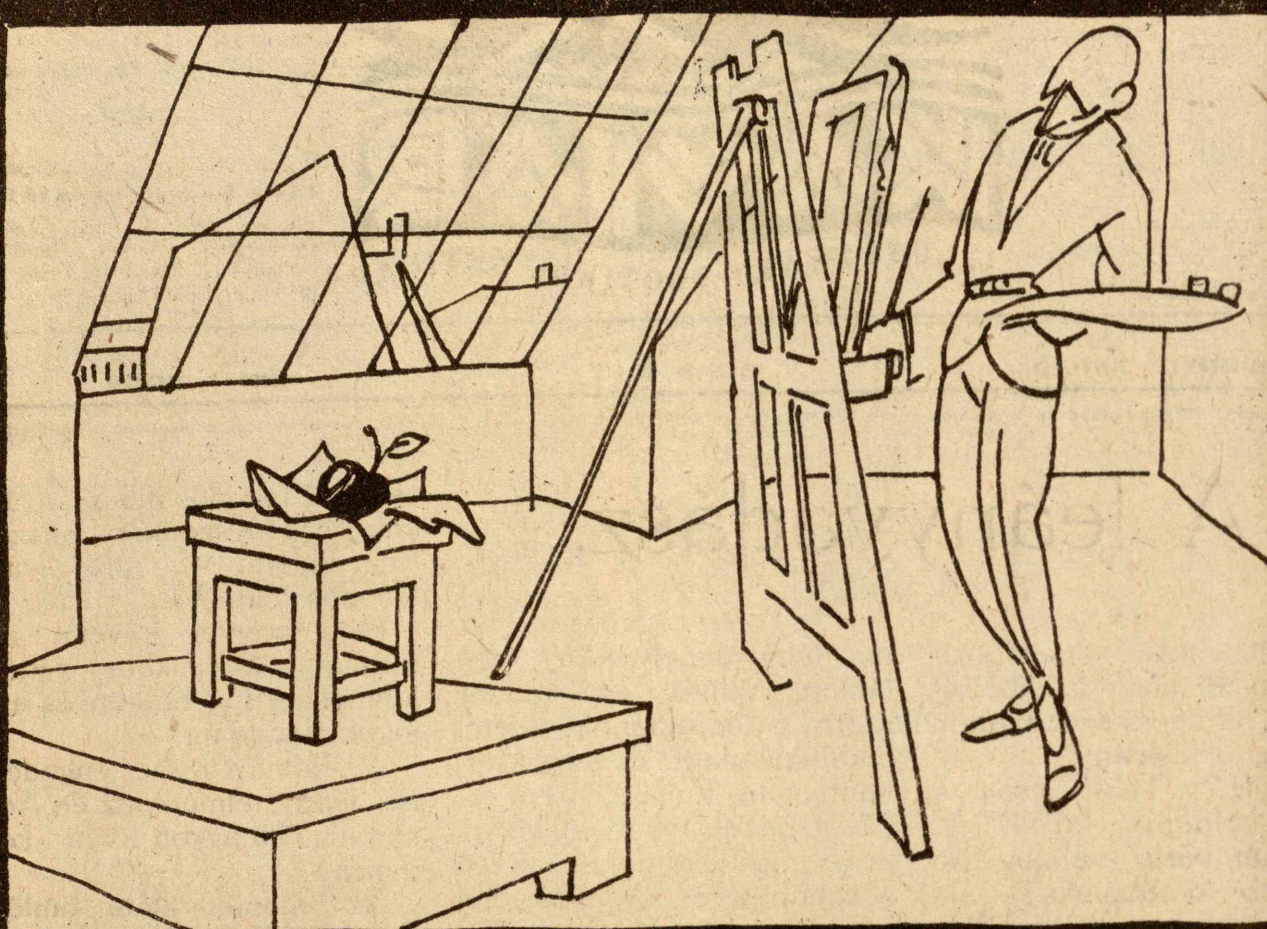
— Jó éjszakát!

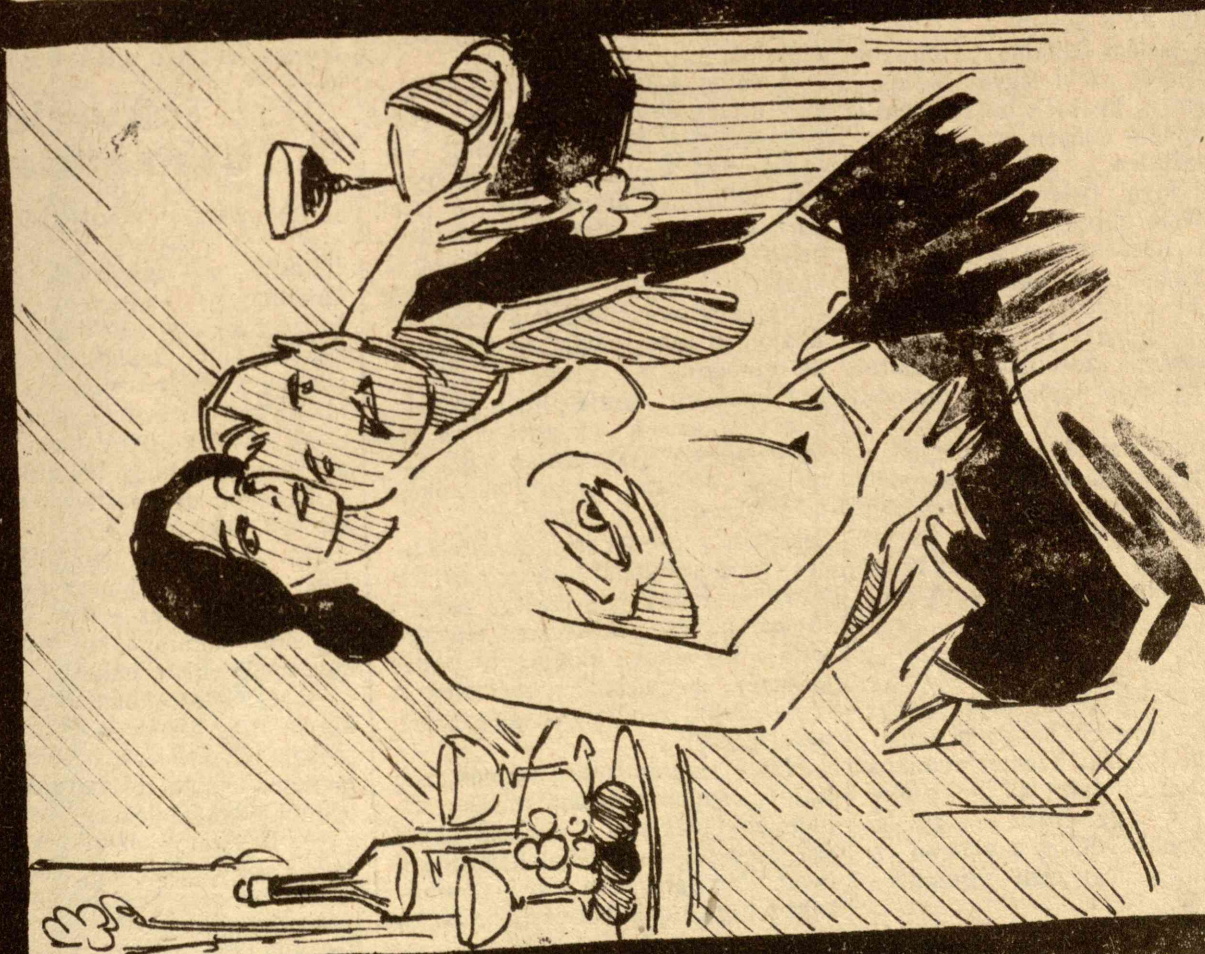
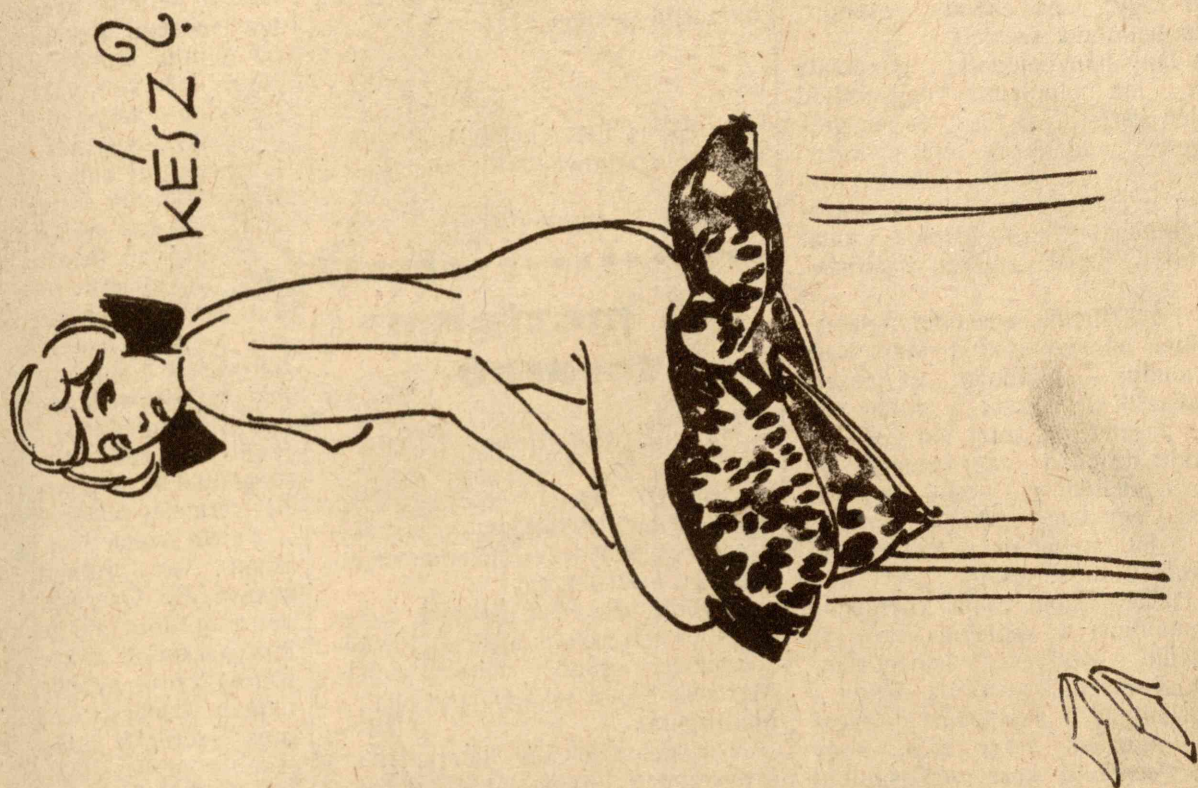
— Jó éjszakát.

A lány eltűnt a függönyfal mögött.
A fiú összerakta könyveit, ágya
mellé állított egy széket és velközni
kezdett.

Hónapok óta ment ez így. Ilonka
a háziasszony lánya volt. Tizenhat-
éves és szép. Ott kézimunkált min-
den este a lámpa mellett. Ő meg
gimnázista volt és tanult. Azután
elűtötte a féltizenegyet, és bucsuz-
tak. Lefeküdtek. Egy szobában és
mégsem. A nagy szobát középen
vastag függönyfal osztotta ketté.
A kosztosdiák szobája volt az egyik
fele, leányszoba a másik.

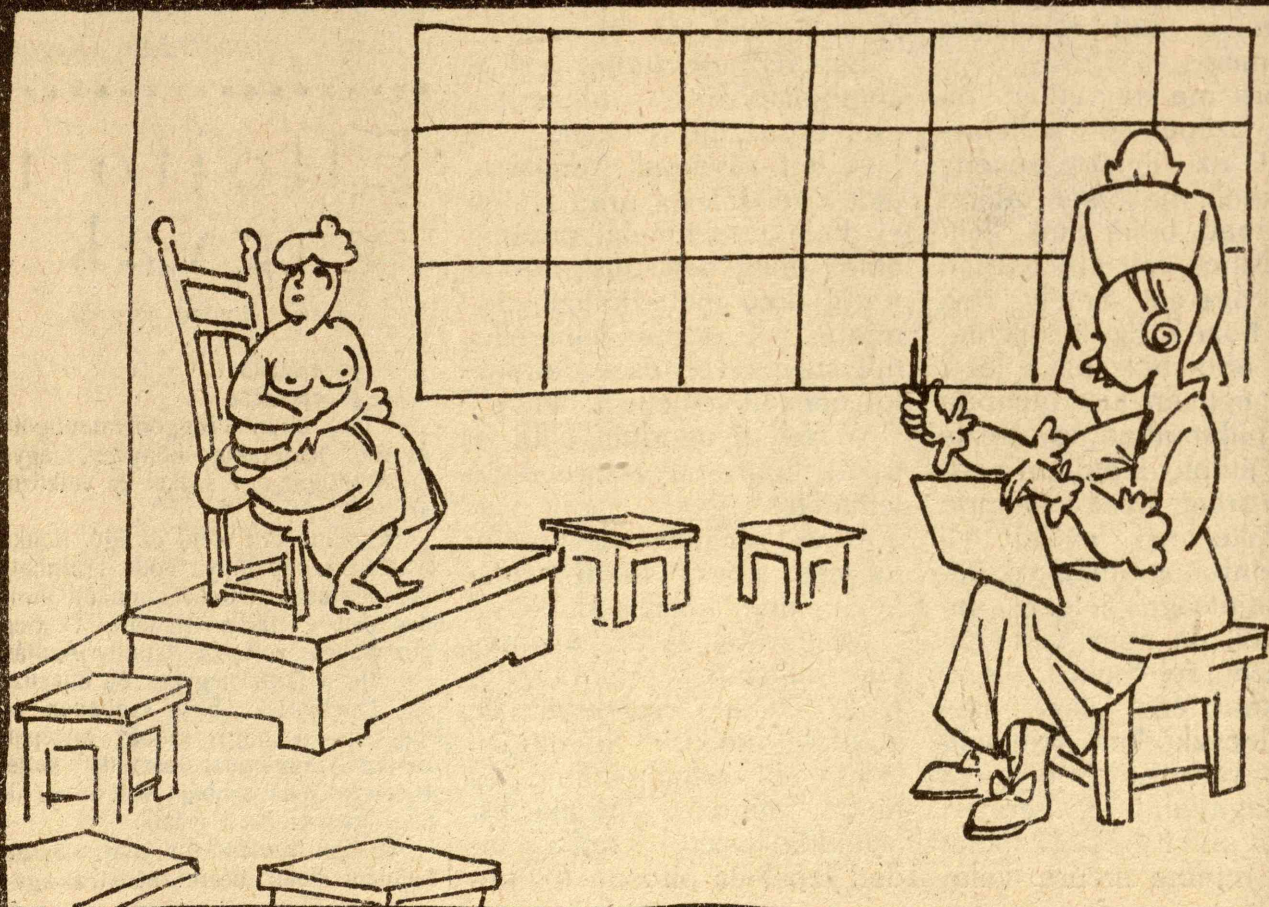
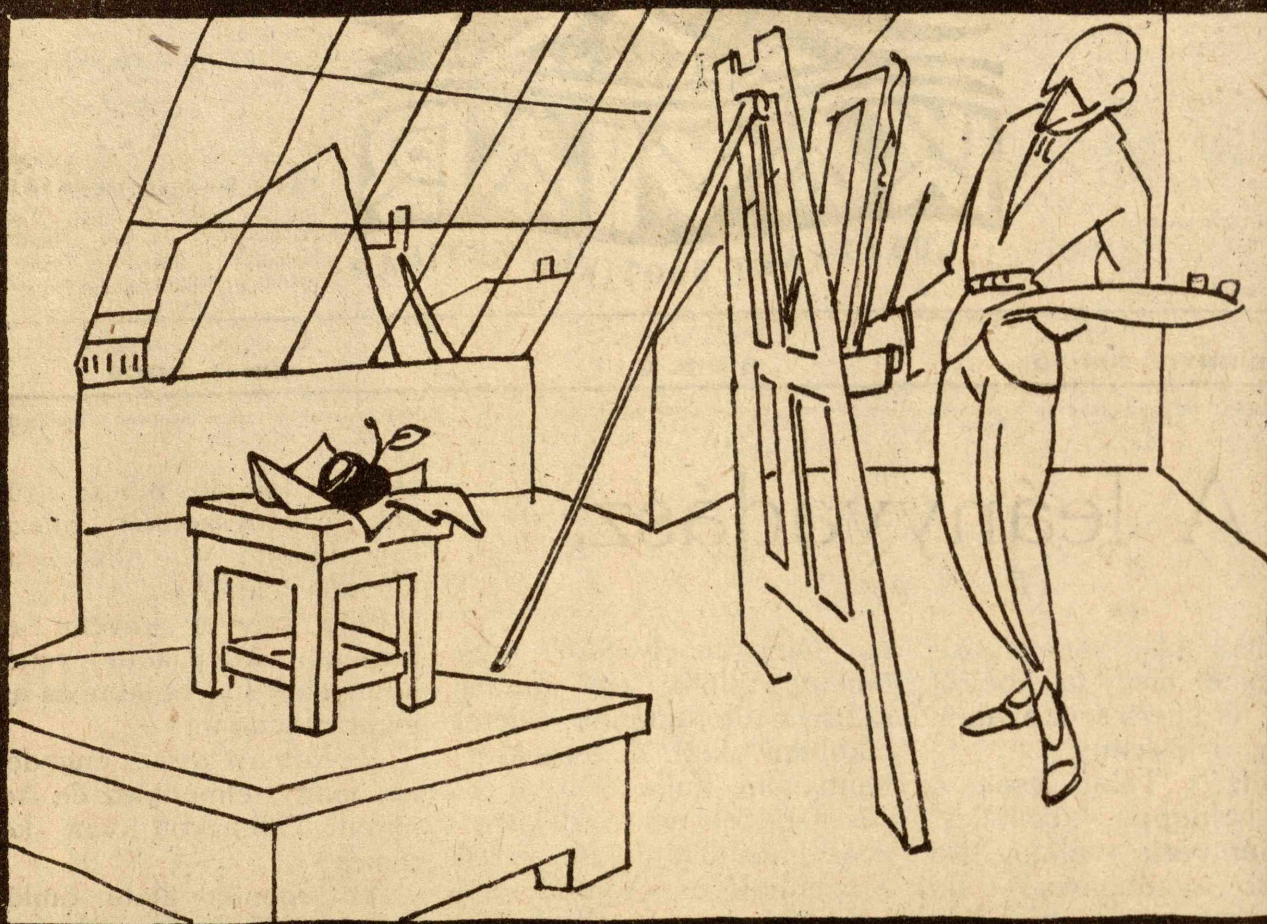
Az ágy szélén ült már, lassan
felhuzta lábait, beereszkedett az ágy-

A TŰRELMETLEN MODELL

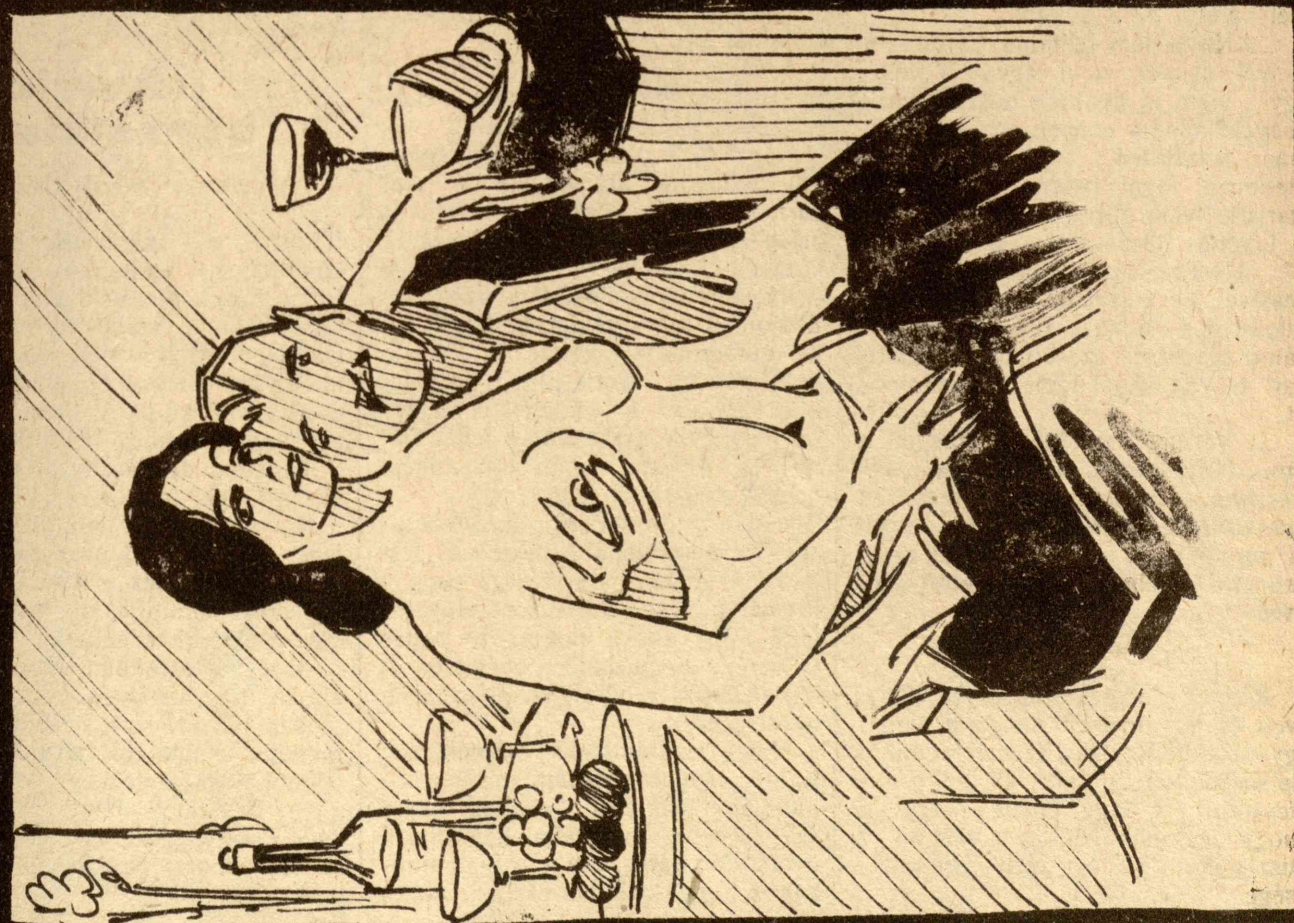
A TŰRELMETLEN MODELL

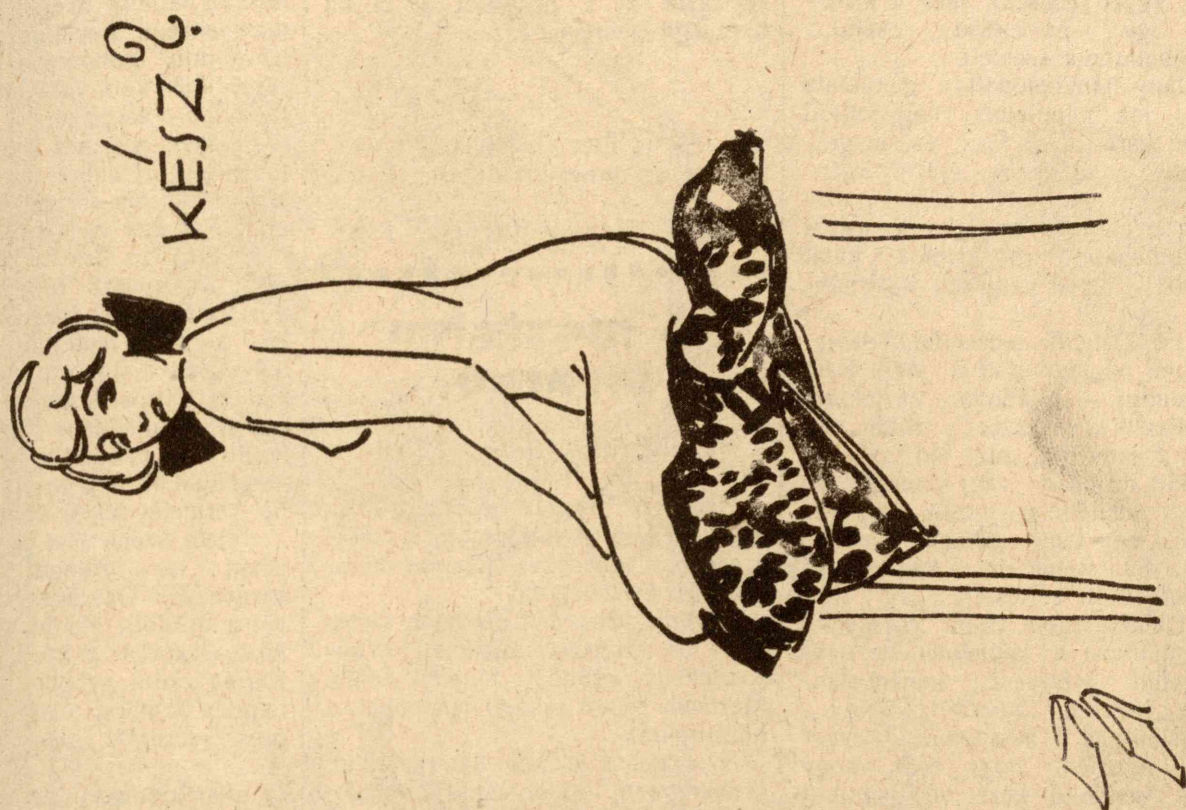
KARL ARNOLD:

A FESTŐ ÉS MODELLJE

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

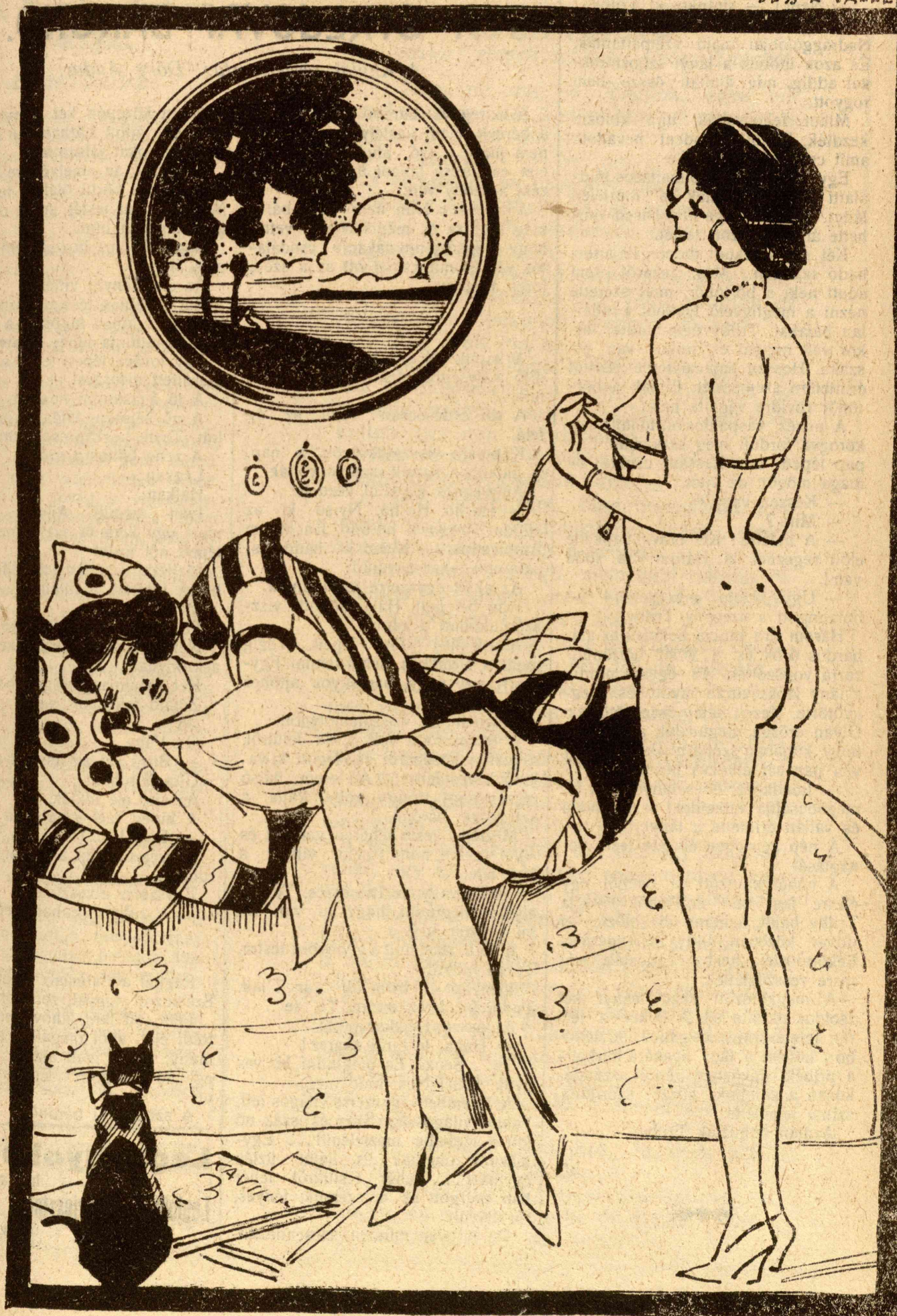

L.CORINTH: ÖNARCKÉP·MODELLEL·

KÉSZ?

A·TÜRELMETLEN·MODELLEL·

— Nem! — siránkozott Trilby.
— Üssétek! — kiáltotta buján.
Nadrággombjai majd széppattantak.
És azok ütötték a lányt szijostorok-
kal addig, míg ájultan össze nem
rogyott.

Mikor felocsolták, újra kinozni
kezdtek. Vallott. Mindent bevallott,
amit csak kérdeztek tőle.

Egy szűk, sötét, bolthajtásos föld-
alatti cellába vezették a meztelen
lányt. A nap világa itt sohasem önt-
hette át megkínzott testét.

Két napja fektült dideregve a rot-
hadó szaimán. Még takarót sem
adott neki a börtönőr, mert szerette
nézni a megfigyelő lyukból a ruhát-
lan bájákat. Trilby nem tudta mi-
kor van nappal és mikor van éj-
szaka. Hosszu hajával fedte férfitől
érintetlen szemérmét. Emiatt a bört-
önőr rövidre vágatta haját.

A nehéz, vaspántos börtönajtó csi-
korogva fordult meg sarkaiban. Egy
pap lépett be. Lassan csukta be
maga mögött az ajtót.

— Készen vagy?

— Mire?

— A halálra! Két órával napkelte
előtt végeznek ki. Három óra idő
van!

— Ugy fádom meztelenül! —
borzongott a szegény Trilby.

Három óra mulva bejöttek az ala-
bárdos őrök és a sötét börtönud-
varra vonszolták. Az egyik mindig
a lány lába közé nyult és meg-
gyötörte. Kezeit hátán összekötözték.
Olyan erősen meghúzták a zsinort,
hogy kinjában szétfarúrták lábai. Egy
vén pap sajnálkozva nézte Trilbyt.

— Imádkozz, édes lányom, az Ur
megbocsájtja vétkeidet! — mormolta
és vállán érintette a lányt.

A nép kéjelegve élvezte teste vo-
naglását.

A hóhér kihúzta az övéből egy
élesre fent kést és többször levágta
Trilby haját, azután odakötözte az
udvar közepén álló pellengérhez.
Leköpdösték, hasba rugdosták, vé-
resse vesszőztették.

A megköttözött kezű leányt két
zsoldos oldotta fel. A hóhér a lét-
rán felmászott a csigához, a ledo-
bolt kötele a lány nyakára hurkolta
a pribék, miközben térdét szándé-
kosan a combok közé szorította,
szinte feleme te.

Azután felhúzták Trilbyt.

bk.

A STREGOVAI BÁRÓNŐ.

A Kaviár részére írta: Döry Andor.

A sztregovai bárónő fent lakott,
a bércek feletti kastélyban. Hová el
nem jutott a szó, ahol megállt az
élet és furcsa táncot űzött egy ér-
zéki asszony vére.

Amplemics Iván nem volt báró,
még főúr se és mégis fejébe vette,
hogy megnézi mit takar a csodála-
tos vár és mit csinál ott az a szép,
híres asszony.

*

A kapuk elé ért. Lábai alatt szé-
dítő mélységben feküdt a völgy, a
fal.

A vár csucsocsan nyult az ég
felé.

Kupoláin visszatükrözött a nap.
A hatalmas kapuk csukva voltak.

Amplemics kiabálni kezdett:

— Ha ho. Ha-hó. Nyisd ki az
ajtót a sztregovai bárónő. Én jöttem
Amplemics. — Nyisd ki, hadd lás-
sam mit takar a vár.

Az ajtók egyszerre felpattantak.

Iván belépett. Háta mögött vis-
zacsukódott a kapu.

Amplemics előre lépett. Végig
ment a termeken. Sehol semmi. Egy-
szerre egy nagy, bársonyos ajtóhoz
ért.

Belépett. És visszatámolygott.

A terem sötét volt. Csak felülről,
a plafon közepéről szivárgott ki va-
lami kevés fény. A terem hátsó
részén nagy trónus volt. Rajta a
sztregovai bárónő.

Meztelen teste fehéren vakított és
sötét szeme mint foszfor villant a
férfi felé.

— Te vagy az Ivánovics. Të, aki
eljöttél megtudni, hogy mi van itt,
mi vagyok én?

A férfi rábámult a gyönyörű testre.
Torka fulladt.

Igen, én ... birni ak... ar... lak.
Tudni k... i v... a. gy. Te, te.

Az asszony felkacagott:

— Haha, te birni akarsz!

Te... Senki. És megtudni ki va-
gyok. Hah! Nos, tud meg.

A teremben egyszerre világos lett.
Vakító világosság. Száz és száz nő
jött a terembe meztelenül... Egy-
másnak rohantak és kézbe ütték
egymást... Fehér testükről fehér
hab csurgott és a szemük fényes,
törött volt.

De hirtelen minden elcsendesült.

A terem közepén két önyi magas
emelvény állott. Láthatatlan zenészek
érzéki dalokat játszottak.

A bárónő az emelvényre lépett. A
fényugarak körül ölelték testét...
Magas, isteni testét, mely olyan volt
mint maga a bűn...

Nagy csöddőrt hoztak elő. Hatal-
mas állatot.

Az emelvényre vitték.

Két hercules természetű szolga elő-
lépett s a lóhoz kötötték a nőt.

A nő átfonta fehér lábaival.

Egy lovász lépett elő s nagyot
cserditett ostorával.

A ló ágaskodni kezdett.

A nő kéjesen, fájdalmasan sikol-
tott. Teste hozzapréselődött lóhoz.

A zene taktusra szólt.

Lágyan...

Halkan.

Iván szédült. Ajkába harapott,
mert úgy kívánta azt a meggyötört,
tépett női testet.

Mellette szeretkeztek. Elfojtott só-
hajok jutottak a füléhez.

Megtorpant...

Felrohant az emelvényre.

Neki a már tizszeres kéjt élvező
asszonynak...

Két hatalmas szolga visszalökte.
Ziháló fejét állt meg.

Oh...

Oh Vágy...

— Birni ezt az asszonyt!

Ujra felrohant.

Az ajtó elé lökték.

A hideg szél az arcába csapott.

— Birni!

Összeszorította a fogait és előre
rohant.

Egyszerre elvesztette a talajt és
zuhant, zuhant, zuhant lefelé.

*

Reggel a falusiak találták meg.
Szétzúzott aggyal, roncsolt tagokkal.

Fent, ott fent, ahova nem ér el a
földi élet, ahol megáll a szó, a re-
mény, finom ivelt ajakát széthúzva
egy nő kacagott... Egy isteni, őrijő
nő...

A sztregovai bárónő.

Legnagyobb

hetilap

Legjobb elterjesztett

ujtság a Kaviár.

Az ezer öröm rétje.

Eredeti kézirat.

Karollie lassan lépegetett, majd leült egy pókhálós, sárga gombák-
tól ellepett fatörzsre, melyet egy
titanus hegyi vihar teperhetett le a
móhás, maló földre. A lány karjai-
ban egy csomó vadvirág pihent és
olyan himszaga volt, mint annak a
halványarcu idegennek, aki a mult-
kor megszólította a parkünnepé-
lyen.

Ő akkor sokat ábrándozott, sőt
sirt is és most már tudja, hogy az
a sápadt, hosszúarcu szörnyeteg
megbabonázta.

Hogy is történt csak? Találkozott
vele a lépcsőn, amely a parkven-
dőglöbe vezette... egyedül voltak...
a férfi úgy nézett rá, hogy Karollie,
szegény, sok éjszaka nem tudott
elaludni, mert visszatértek tiszta
leányálmai: A lovag, a légkastély,
a sok színes szapanybuborék, mely
szertepattan mint az álom, mint az
élet...

De jaj, azok az álmok már mind
bevoltak mocskolva... mindegyikük-
ből, mintegy a sülyesztöből, felbuk-
kant a bronzszemű, aki ránézett.

Azulán jöttek a hosszan pergő
éjszakák... a legnehezebb vágyakban
vergődött egy kicsi lányka, aki
szürcsölt a szerelemnek biborszínű
ó-borából... lehányta férfitől érintet-
len testéről a takarót...

Hosszu éjek multak, hogy újab-
bak követhessék... ellenben az idegen
nem jött...

Nem?

Karollie hirtelen megvonaglott a
csonka fatörzsön és a himszagu
vadvirágok szanaszét hulltak e piz-
kos földön.

— Ismer engem még Baba?

Az idegen állott a remegő leány
oldalán és gyöngéden, becézőn átö-
lelte. És erre Karollie sok minden-
ről megfellejtkezett...

Anyus azt mondta egyszer, hogy
van egy kincse, ami sok korabeli
leánynak már csak fátyolos vissza-
emlékezés. Ezt őrizze meg a világ
minden más kincsével szemben
is...

És ime, ezen kincs már nem
becses egyszerre, hanem pusztán
kellemetlen akadály, mely hasító
fájdalmat fog neki most okozni...

(Ezen cikk folytatását lásd a
15-ik oldalon)

Szeretkezés.

A „Kaviár” eredeti kézírata, Győry Endrétől.

— Nem, ne, ma, ne. Vágyok, égek, en-
gedd. — Nem, ne, amikor akarod, mindig, de
ma, nem, nem ma, nem.

— „Akarlak.” — Ne, ne.

S elcsuklott az asszony hangja, kifáradt
a félórás ostromban, karjai ernyedten hull-
tak alá s a mohó férfikezek durva izgatott-
ságban tépték róla a ruhát.

Ott feküdt feszülő selyemharisnyákban,
még csak az áttetsző ing fedte idomait és
mégegyszer fölsikoltott gyengén, halkan:

— Ne, csak ma ne.

— Nem is hallotta a férfi, még egy rán-
tás, és elővillagított a combok hófehér, és
és még valami, egy ruhadarab, egy szo-
katlan, egy nem mindennapi.

Friss vérrózsák szivárogtak csendesen a
megaludtak elmösödött rajzára.

A férfi megtorpant, összeborzongott, föl-
ugrott, gyorsan rendbeszedte magát, nagy
léptekkel mérte végig a szobát.

Az asszony remegő sietséggel takarta el
utálatos nőiességét, arcát égő pirba lobban-
totta a szégyen és sirva fakadt:

— Mondtam, hogy ma ne, zokogott csen-
desen. A férfi hidegen járt föl-alá. Megállt a
tükör előtt, rendbehozta szétborzolt haját,
megigazította félrecsuszott nyakkendőjét és
a fogas felé indult. Kezébe vette elegáns
puha-kalapját, és mégegyszer visszanezett.

A pamlagon ott feküdt a pihegő asszony,
kezeivel elfödte könnyeit s a selyem ott
simogatott a fölemelt kar alatt.

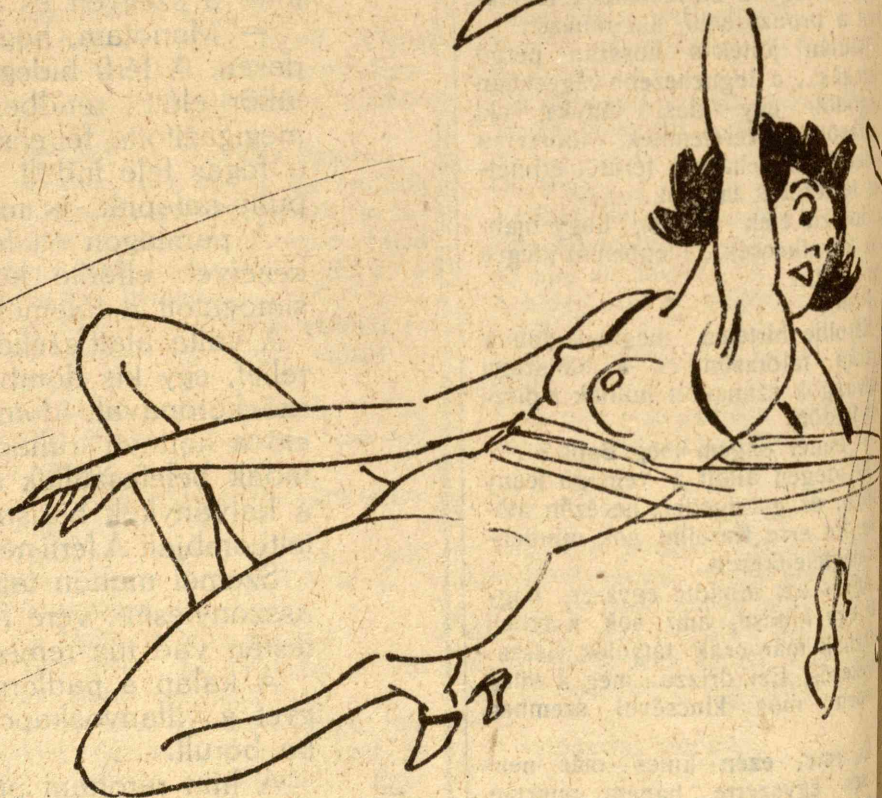
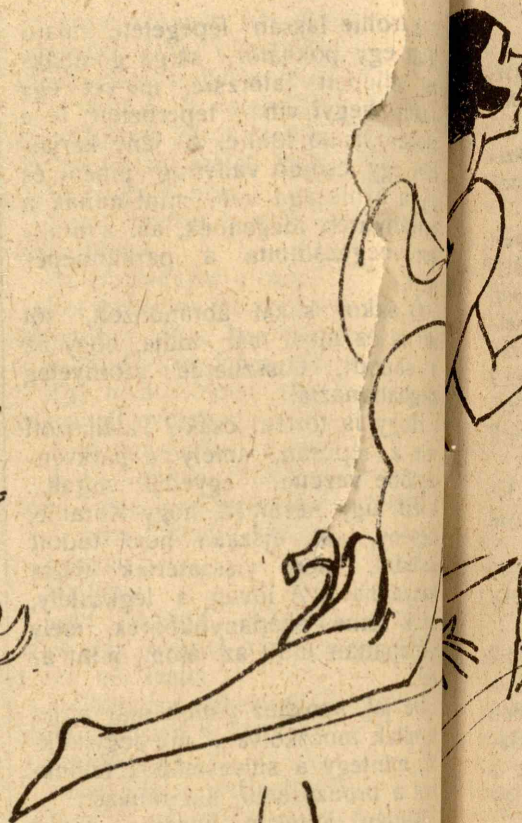
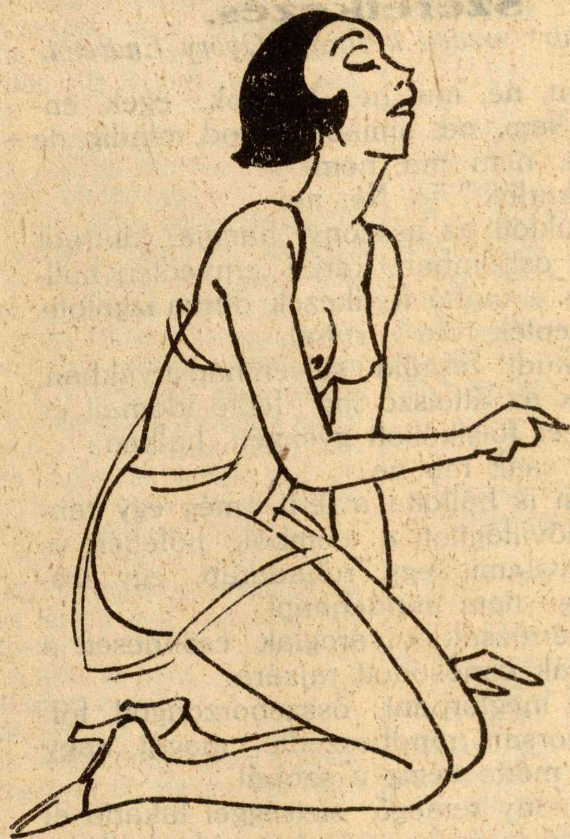
A vállá alatt szeliden tört elő egy hófehér
relief, egy kis dombocska rózsaszínben tet-
sző koronával, idomai sejtetően emelkedtek
elő a könnyű ruhadarab alól, a legszebb
lábak belefeszültek a selyemharisnyába és
a halványkék harisnyakötők buján ölelték át
teltcombjait. A férfi nézte, és a vér fejébe tódult.

Szemei mohón tapadtak az előtte heverő
asszonytestre, vére fölkorbácsolva lüktetett,
testén vad tűz remegett át.

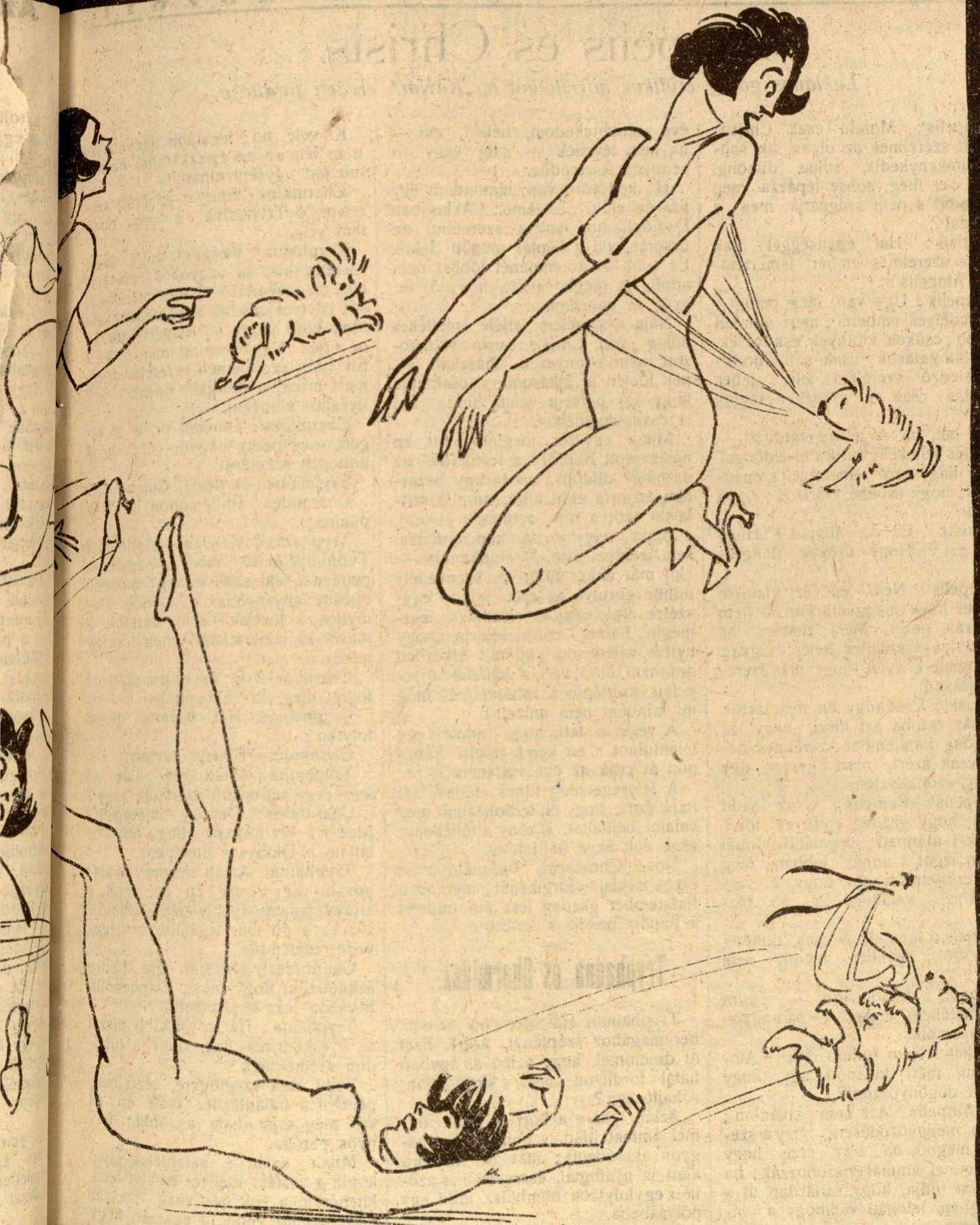
A kalap a padlóra repült és csattant egy-
gyet a villanyoskapcsoló, a szoba homály-
ba borult.

A him rárohant prédájára, lázasán tép-
te le az utolsó akadályt.

A nő fölsikoltott, könnyei beleapadtak a
a kéjbe, és puhán engedte át magát a him-
nek. És szeretkezett az emberállat.

KULTYA - MACSKA - BARATSÁG.

Ampelis és Chrisis.

Lukiános görög erotikus novelláiból a „Káviár” eredeti fordítása.

Ampelis: Mondd csak Chrisis, igazán szerelmes az olyan, aki sohse féltékenykedik, sohse dühöng, sohse ver meg, sohse tépázza meg a hajadat s nem szaggatja meg a ruháidat?

Chrisis: Hát épenséggel csak ezek a szerelmes ember ismertetőjelei, Ampelis?

Ampelis: Ugy van, még pedig a szenvedélyes emberéi; mert minden egyébb; csókók, könnyek, esküvések, sűrű látogatások csak a bimbózdó s fesledző szerelem jelei: teljes lángolás csak a féltékenységből árad.

Igy hát, ha — amint elárultad — Giorgias féltékenykedik s el-eldönget, telj el nagyszerű reménnyel s imádkozzál, hogy örökké tartson ez az állapot.

Chrisis: Ez az állapot? Hogy érted ezt? Hogy örökké döngessen?

Ampelis: Nem ép ez, hanem például hogy meggyötörjön ha nem pont rája nézel. Mert hiszen, ha nem volna szerelmes beléd, ugyan dühöngene-e azon, hogy más szeretőt tartasz?

Chrisis: Csakhogy én nem tartok ám! Az ostoba azt hiszi, hogy az a gazdag fiatalember szerelmes belém, csak azért, mert egyszer úgy futólag szóbahoztam.

Ampelis: Pompás! Csak hadd higgye, hogy gazdag emberek törlik magukat utánad; legalább annál jobban izgul s annál jobban megfogja erőltetni magát, hogy a versenytársai valahogy le ne főzék.

Chrisis: Igen de ő csak dühöng és puffol, egyebet bizony nem ad.

Ampelis: de fog adni — mint aféle féltékeny ember, — ha nagyon nekikeseredik.

Chrisis: Nem tudom, édes Ampelisé, mért kívánod úgy, hogy folyton dögönyözzön?

— Ampelis: Azt nem kívánom; hanem meggyőződése, hogy a szerelem megnő, ha úgy érzi, hogy csak immel ámmal viszonzózzák; ha ellenben tudja, hogy szilárdan ül a nyeregben, lelohad valahogy a vágyakozása,

En mondom ezt, aki kerek husz

éve széplánykodom, neked, aki — ha nem tévedek — alig vagy tizenyolc esztendő.

Ha kedvedre van, elmondom egy pár év előtti esetemet. Akkoriban Demophantos volt a szeretőm, az uzsorás, aki a képtár mögött lakik. Ez soha öt drachménél többet nem adott, de megkövetelte, hogy ő legyen az egyetlen.

Nála a szerelem afféle mellékes dolog volt, Chrisis; nem sóhajtozott, nem könnyezett, mászkált éjnek idején a lakásomra, csak ép, hogy egy párszor velem aludt, azt is csak nagynéha.

Mikor egyszer meglátogatott, ép nálam volt Kallides a festő (aki tíz drachmét küldött); én bizony bezártam az orra előtt ajtót, mire ő szitkokat szórva rám, azonmód elment.

Aztán, hogy jó pár nap multával sem izentem érte, Demophantos — akit már akkor fűtött a szenvedély dühbe gurulva az eset miatt, egyszer csak odajött (Kallides már-megint nálam volt) kileste, hogy nyitva van-e az ajtó, elkezdett orditozni, ütött vert, a halállal fenyegetett, széttépte a ruháimat és még mi mindent nem művelt!

A vége az lett, hogy adott egy teléntumot s én kerek nyolc hónap át csak az övé voltam.

A felesége meg fűnek fának azt hajtogatta, hogy én babonáztam meg valami bájitással. Bizony a féltékenysége volt az a bájital.

Nos, Chrisisem, használd te is ezt a bájitalt Gorgiasnál; mert ez a fiatalember gazdag lesz ám, mihelyt a papája beadja a kulcsot.

Tryphadna és Charmides.

Tryphaina: Hát ezért hív az ember magához széplányt, azért fizet őt drachimét, hogy aztán az ágyban hátat fordítson neki, sirdogáljon, sóhajtozzon?

Aztán igaz-e a bort is csak immel ámmal ittad, s enned se nagyon akaródzott; már a vacsora alatt is nyafogtál, észrevettem s azóta is egyfolytába bömbölsz, mint egy pólyásbaba.

Hát mi a csuda ütött beléd, Charmides?

Ki vele, no; legalább ennyi ha nem legyen az éjszakámból ha miattad ugysem alhatom.

Charmides: Emészt az örült szerelem, ó Tryphaina, s nem bírok már vele.

Tryphaina: Világos hogy megszeretsz hisz itt vagyok s nem kellek, meg akarlak ölelni, eltaszítasz sőt bástyát emeltél a ruháidból keztönk közé, hogy a világért hozza ne érjek. Ugyan mond meg ki az Én talán segíthetnék szerelmedben mert értem a módját, hogyan lehet ilyesmit elintézni.

Charmides: Ismered őt, ő is öreged, még pedig nagyon jól; egy ünnepelt széplány.

Tryphaina: A nevét, Charmides? Charmides: Philemation, ő Tryphaina.

Tryphaina! Melyiket gondoltad? Tudniillik kettő van: az egyik peiraeusi, aki csak minap mondtam bucsui lányságának s akinek Demyllos, a fővezér fia a szeretője, a másik az, akit madárlépnek csúfolnak.

Charmides: Ez az, ez a rosszcsont fogott meg, ez hállozolt be.

Tryphaina: Hát ömiatta bőg folyton?

Charmides: Bizony, bizony.

Tryphaina: Aztán régi már az úgy vagy ujdonsült szeretője vagy?

Charmides: Dehogy ujdonsült! Idesiova két hónapja, hogy először láttam a Dionysos ünnepen.

Tryphaina: Aztán megnézted alaposan, vagy csak ép az arcát, s annyit, amennyit a testéből látható? Biz ez a nő már legalább is negyvenöt esztendő.

Charmides: De hisz égre földre esküdözött, hogy most, Elaphebolion havában lesz huszonkettő.

Tryphaina: Hát te inkább hiszel az ő esküdözéseinek, mint a tulajdon szemeidnek?

Vedd csak szemügyre, nézd meg például a halántékát: csak ép itt van még saját haja a többi: tornyos paróka.

Mikor aztán a halántéka táján kopik a festék, mellyel a haját festi, kifehérik, a sok ősz szál. De ez még semmi. Vedd rá egyszer, hogy meztelenre vetközzék s akkor nézd meg.

Charmides : Soha még csak halani sem akart erről.

Tryphaina : Ez érthető, hiszen jól tudta, hogy utálat fogna el a kiütéseitől. Az egész teste nyakától a térdéig, olyan mint egy párdúcé. És te még bögtél, hogy egy ilyen nővel nem ölelkezhetsz?

Tán még utóbb keseserített is és foghegyről beszélt veled?

Charmides : Bizony, bizony, Tryphaina, pedig mennyit költöttem rá!

Most is hogy nem tudtam egy kettőre előteremteni neki azt az ezer drahimét, amit kért — hiszen az apám nagyon szűkmarkúan lát el — fogadta Moschiont, engem be sem eresztett.

Én aztán, hogy visszaadjam a kölcsönt, veled kezdtem viszonyt.

Tryphaina : Aphroditéra biz én nem jöttem volna, ha valaki meg-sugja, hogy csak azért vettél magadhoz, hogy egy másiknak s ép ennek a dög Philemationnak borsot torj az orra alá.

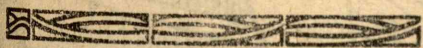
De már megyek is, már harmadszor is kukorékol a kakas.

Charmides : Ne siess úgy, Tryphaina; hiszen ha igaz, amit Philemationról beszélsz; a paróka, a hajfestés, a kiütések bizony én még csak rá sem tudnék nézni többé.

Tryphaina : Kérdezd meg anyádat, ha ugyan volt már vele együtt a fürdőben; egyébként az életkora felől érdeklődhetsz a nagyapádnál, ha még él.

Charmides : No hát ha ő ilyen, hadd dőljön le az a bátya, ölelkezzünk, csókolódzunk szeretkezzünk istenigazában; Philemationnak pedig alászoigája.

Dr. R.

Ez a hely a MIA Krém számára van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszer-tárában, Timişoara-Fabrica kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell van reklám.

Klug István

gép- és malomépítész vállalat.
Timişoara-Fabrica, Str. Trei crai —
Háromkilály utca 26 sz. Gyárváros.

Bárónő vigasztalódjék.

A bárónő szerette az egészen különös dolgokat. Így azon ma már kiveszőfélben levő asszonyok közé tartozott, kik szerettek szerelmesek lenni. Vagy tán nincsenek is kiveszőfélben, de én szegény szerencsétlen ember, sehogyse tudok olyan asszonyt találni, ki szerelmes belém. A báróné, egészen furcsa embereket tisztelt meg eddig szerelmével.

Néhány száz bojt, liftes gyereket cigányprimást, mészároslegényt, szemetes fiút, betörőt és tenoristát.

A méltóságos asszony, amint razziára indult az utcán, egy hatalmas szál alakot pillantott meg.

Gyönyörű termetét kaftán borította. Gondor tincsek ölelték körül a fülét.

Aján a chechezetes szavak tömege bugyborékol elő.

Izraelita volt, galíciai, de két méter tíz.

A báróné elhatározta, hogy tapintatosan megismerkedik Máramarosolájem legdélcegebb fiával.

Finoman, előkelően tapintatosan. Rövid habozás után odalépett hozzá és megkérdezte:

— Nem Beóthifalvy Töhötömhöz van szerencsém?

— Nem, felelte a tincses gavalér.

— Kár, én ugyanis őt várom. De kegyed is igen szép fiú.

A férjem jelenleg vidéken van, kegyednek bizonyára nincs még lakása, kegyed esetleg hozzánk költözn.

— Nem bánom, — szolt az ifju — de kijelentem, hogy sokat nem fizetek a szobáért. Legfeljebb napi hármat...

— Gyere kutyusom — szolt előkelően a báróné — és belekapaszkodott a fiuba. Mert ő ilyen közvetlen és leereszkedő volt.

— Rosenduft Chajem vagyok, mutatkozott be másnap reggel az idegen.

A bárónő a szomszéd ágyból egy párnát vágott a fejéhez.

— Te csunya fiú! Hát csak most jut eszedbe hogy bemutatkozz.

Négy hónap mulva Rózsa István (azelőtt, Rosenduft Chajem) már a legnépszerűbb gavallérok közé tartozott.

A bárónő naponta órák hosszat foglalkozott vele, tanította nevelte. Az ötödik hónapban, december

huszonkilencedikén Rózsa ur feltette a monokliját és megszőktetett egy kis tánoscsnót.

A báróné autón utánuk robogott.

— Hah — szolt, mikor utólérte őket — ezért neveltelek. Te hűtlen kigyó, ezért melengettelek keblemen.

— Méltóságos asszonyom, — szolt Rózsa — igen sajnálom, de a szív joga...

— És mit csináljak én? Kivel vigasztalódjam én?

— Méltóságos asszonyom, én nem vagyok olyan hálátlan, mint amilyennek ön gondol. Térjen haza, ott-hon várja a vigasztalás.

A báróné hazarobogott, dobogott a szive, hangosan dobogott, mikor belépett szobájába.

Egy galíciai fiatal ember várta őt ott. Bemutatkozott.

— Rosenduft Efraim vagyok... Nem tudom, hogy miért kell idejőnnöm... A bátyám táviratozott, hogy okvetlenül jelentkezzem a méltóságos asszonynál...

— Álljon fel fiatal ember... Ah!... Hiszen ön még két méter tíznél is több... Helyezze magát kényelembe... És mondja hányan vannak maguk testvérek?

— Tizenketten vagyunk.

— És mind férfiak?

— Mind férfiak.

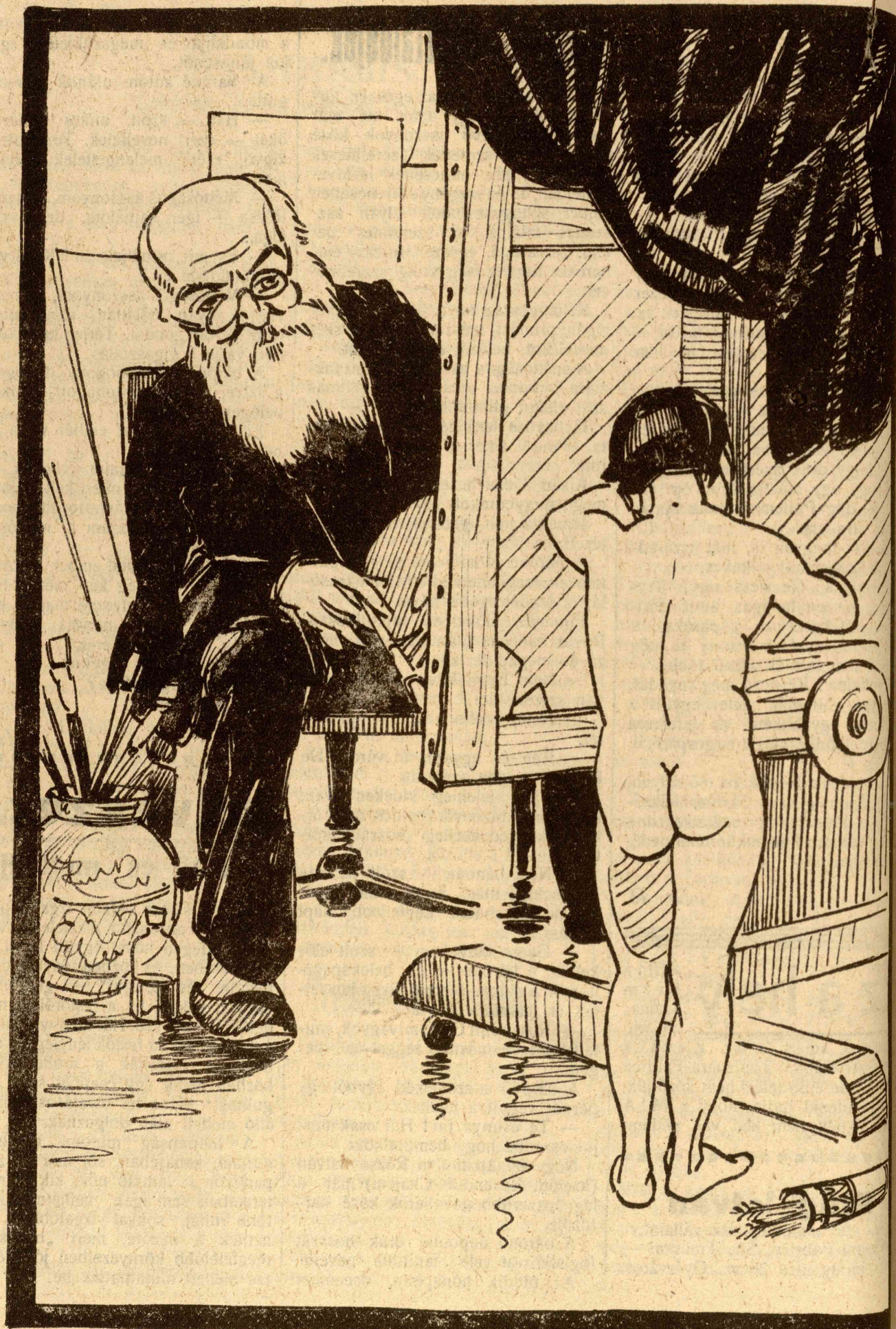
(sz)

Művészet.

A festő és modellje.

„Az mégis csak valami izgató dolog lehet, egy anyaszült meztelenre vetkőzött idegen nővel együtt lenni a műteremben, és közben tényleg csak rajzolni és festeni” — gondolják nagyon sokan, ha a festőről és modelljéről van szó. Hát megnyugtatom a kedélyeket: a festők tényleg „csak” festik és rajzolják a modelljeiket, közben pedig egy cseppet sem „izgulnak,” pláne ha hivatásos pénzért álló modell után dolgoznak.

A manapság minden revüben, minden kabarében, sőt már a szinpadokon is látható nők, kik a műteremben sem igen vethetnének le több ruhát, sokkal izgatóbbak lehetnek a nézőre, mert „bájaikat” megfelelőbb környezetben jó világitás mellett mutathatják be.

PAUL PEEL :

A SZEGYENKEZŐ MODELL

Milyen másképpen hat ez a mez-
telenség a rideg műteremben. Nin-
csen hízogó világítás, hiányzik a
csillogó, színes színpadi kulissza —
csak a sima szürke falak vannak és
barátságatlan északi világítás. A fes-
tő pedig józan kell, hogy maradjon
és munka közben sokkal jobban
érdeklő a vonalak és színek játéka,
mint a modell legbájosabb mosoly-
gása.

Sokkal „pikánsabbak” lehetnek
esetleg a művészi pauzák, midőn a
csinos kis model fölkap magára egy
még derékig sem érő pizsamát és a
kalyha melletti fölváltva melegíti
előlső, majd hátsó oldalát.

Ilyen pillanatokban keletkeznek
azok a skiccek, melyek eredetibbek
mint a nagy kinnai beállított pó-
zok.

Milyen érdekes megfigyelni, hogy
alakul át minden új modellnél az
első félénk szégyenkezés mind bi-
zákodóbb, majd bizalmas feszelen-
séggé, midőn minden szégyenlősség
— akár csak az orvos előtt — csak
neveléses volna. Mert minden mű-
vész a nőt elsősorban csakis „mű-
vészi szemmel” nézi és csak másod
harmadsorban a „férfi” szemével.

Amint azután az utolsó lepellet
a belénevelt korrektségek korlátai is
lehullanak és a modell eggyé lesz
a mesterrel, mindenben vele érez,
minden művéért lelkesül — az min-
den modellnél mindig ugyanaz ma-
rad.

Sajnos az itteni nők még mindig
lealacsonyítónak tartják, azt a gondo-
latot, hogy egy festőnek modellét áll-
janak. A párisi és londoni nők él-
vezetet látnak benne.

Hány híres festő modelljét ismer-
jük, kit a mester a hallhatatlanság-
ba magával rántott.

Ki tudna ma még valamit Fornariná-
ról, a pékmester leányáról, ha Ra-
fael ecsetje meg nem örökíti.

Mi lett volna a rózsásbőrű Helene
Fourmentből, ha nem lett volna vé-
letlenül Rubens modellje. Eltűnt vol-
na nyomtalanul örökre, mint milliók
előtte és milliók utána.

Mona Lisa Giokonda rejtelmes
mosolygását is már rég eltemette
volna az idő, ha Lionardó ecsetje
meg nem menti a hallhatatlanság
részére.

(Az ezer öröm rétje c. cikk
folytatása.)

A lány édeseket kacagott a férfi
csiklandozásai alatt. A honalja táján,
a kebel bizsergő felületén csiklan-
dozta a lányt, hogy teste összegör-
nyedt. Miután emberi mivoltukból
amugy is kivelkedtek, hát a ruhából
is kielehetett vetkőzni. A férfi le-
hetetlenül trágár szavakat sugdosott
az eddig tiszta leánynak és me-
szívesen hallgatta azokat. Az ujsze-
rűség bizsergő erejével hatott rá.
Flagráns indulatok tomboltak raj-
tuk, lepaskolták egymás nemző
szervét és obscoen testeik meztelen-
ségével mérlegelték egymás seksu-
ális értékét.

— Feküdj odébb és .. hát izgas-
sál egy kicsikét, Baba...

Karollie egész, elszánt akaratere-
jével csavargatta kis hasát, hogy
apró, tejfehér fogsora ajkait véresre
marta az erőlködéstől...

A férfi a raffinált kéjnök fajtalan
testszolgálatától elkényeztetve, olyan
lehetetlen pózokba kényszerítette a
lányt és olyan bordélyszerű kéjelet
követelt tőle, hogy a sárga nap
piszkosszínű felhőcáfatokkal borította
tele arcát...

(bk.)

Ön szép lesz ha „Dolly” krém, pu-
dert és szeplovizet
használ, mely mindennemű szeplőt, májfol-
tot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül
eltávolít. — Kapható:
**Roth Jenő gyógyszer-tá-
rban Timisoara, Mehala**
(villamosmegálló.)

Főmunkatárs: Brandstädter Károly
és Lelik Ferenc.

Nyomatott „Unió” Gál Manó könyvnyom-
dájában, Lugojon, Str. Caransebesului 16

„Aradi Közlöny”

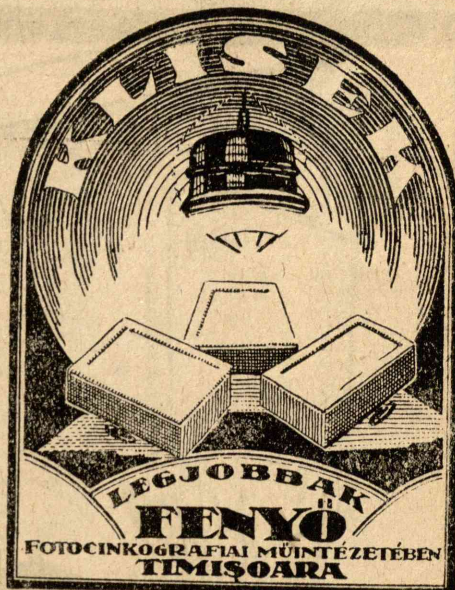
Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Tatár Mihály

uri szabo és sapka készítő
I. Páva utca 6 szám.

Kern Pál

bőrkereskedő Timisoara Gyárv. Fő-ut 22.
Fiók: Jimboleán.

Ne fogadjon el semmilyen
másnevű gummióvszert.

Kérjen
mindenütt
GLORIA
a legjobb
hajfestőt.
„Ideal”

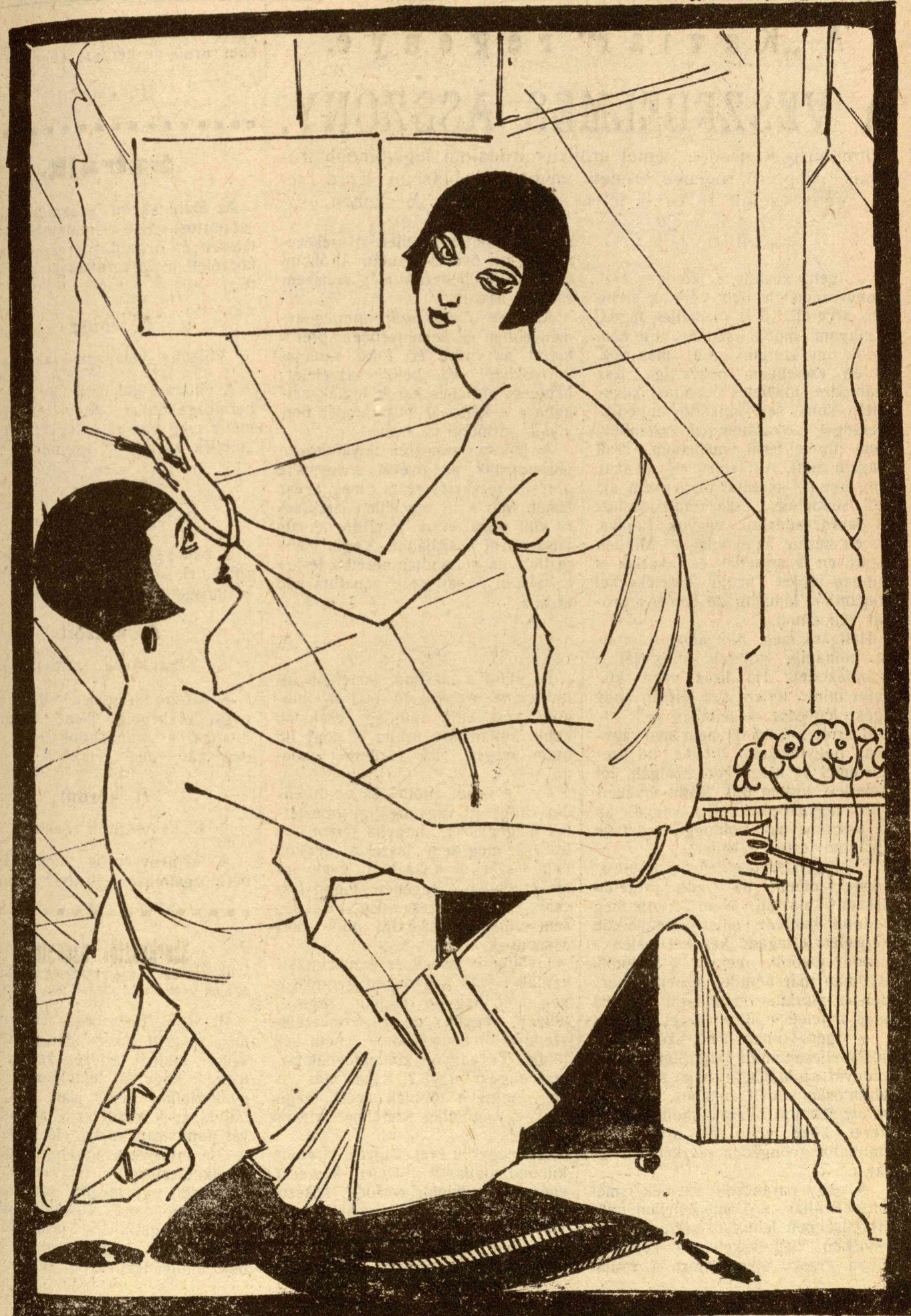
Hajregenera-
tor a legjobb. Visszaadja az ősz hajnak
eredeti színét. Főlerakat:

Nicolin „Parisienne” áruházban
Timisoara I. Str. Avram Iancu 4.

A. FESTŐ. ÉS. MODELLJE.

PROF. LEMARCK. VON. ABBE, FESTŐ. A. MODELLJÉVEL. (FÉNYKÉP. UTÁN.)

A „K á v i á r” r e g é n y e.

A VESZEDELMESS ASSZONY.

Schamburg Konrád a német erotikus irodalom legkitűnőbb írójának világhírű regénye eredeti magyar fordításban. Ez a regény ezelőtt 18 évvel jelent meg először Berlinben.

VIII.

— Igen, szólott a különös asszony szemét le nem véve az előtte álló arcáról. Én is szeretlek téged, a magam módja szerint. Én nem tudok úgy szeretni mint más nők. Az én szerelmem nehéz iga lesz számodra, tökéletes odaadást követel, soha sem lankadó engedelmességet, akaratommal szemben. Nem tűnök férfit mellettem, csak magam alatt. Aki velem együtt akar élni, annak akaratát az enyém alá kell rendelnie, csak uralkodáshoz és parancsadáshoz vagyok szokva. Az én házam az én világom. Minden esetre én is szeretlek és akarlak is minden időkre szóló kötelekekkel magamhoz láncolni de kemény próbát kell álnod.

Hallgass meg. Időt adok számodra holnapig, gondold meg jól a szándékat. Ha kész vagy követni mint férjem ne feledd, hogy egész lényedet kezeimben kell adnod arról a soha ki nem alvó vágygal, hogy nekem örökké hű szerelemmel és készséggel szolgálj. Jól ismerlek, tudom mit kíván érzéked forró vágyakozásod. Én vagyok az az asszony, aki boldoggá tehet de kívánom tested lelkedet.

Felsingen szeme kéjes gyönyörűséggel pihent az izzón szeretett asszony alakján. Nem értette meg azonnal beszéde teljes értelmét de képzelete elragadó képeket festett a csodás jövőről, melyet a hallottak nyomán már némileg sejtett. Letért és alázatos odaadással csókolta meg a feléje nyújtott kezét.

— Igen holnap urnő, szólott bensőségteljesen mint rabszolga ki asszonyát szolgálja, ruhája szegélyét áhítatosan vonva ajkához. Az asszony lehajolt hozzá bársonyos fehér kezei közé vette az arcát, s ő hallhatta gyöngéden reszkető hangját.

A nagy parancsoló szemek ismét hipnotizálták, s ő mérhetetlen gyönyörűségben lehunyta szemeit egész testében megreszketve a kéjtől. A puha érzéki ajkak most a száját

surohták, illatos lehellelte összekeveredett az övével azután csókolni kezdett e száj ahogy még sohasem csókolt asszony.

Az édes illatos száj mindég keményebben és keményebben préselődött az övére és főfró szomjas kortyokban itta belőle az életet; habfehér erőteljes karok fogták zárkába s a kéjsóvár test minden porcikája surlódott az övével.

Az ajkak lassan és kíváncsan játszadoztak az övével s egyszerre görcsös reszketés rázta meg egész testét. Már a nő tehetetlen játékszerre volt puha sima nyelvén érezte játszadozni a szájában. Végül elengedte... és nyugodtan nézett a férfire céltalanul izgalomtól sápadtá vált arcába.

*

És eljött a másnap. Ismét ott állt előtte. Az előkelő asszony nyugodt volt mint mindég, csak telt keble hullámozása árulta el, hogy ott benn mégis csak történhet valami.

— Te ismét eljöttél és én örvendek, hogy itt vagy de figyelmeztetek mégegyszer, hogyha férjem is leszel, még sem leszel a férjem, nem leszel ur a házban csak az első szolgám, egyetlen jogod lesz csak, hogy szeress. En fizikailag sem tudok úgy szeretni mint más asszonyok.

Gyönyörű testem és érzékeim kívánják ugyan a gyöngéd gyönyöröket, ő én nagyon nagyon szenvedélyes vagyok, de a természetes szerelemtől eltávolodtam, nem kell többé. Te nagyon kíváncsnak tartasz engem ugye? s ha más is vagy mint a többiek azért mégis csak egy erőteljes szerelmet kívánó ember!

Én negyven éves vagyok barátom, kimondhatatlanul blazírt követelő, egészen rendkívüli asszony, sokszor nehezen kielégíthető vágyakkal, melyet csak egy határtalan szerelem teljesíthet önszántából. És ha te ezt nem akard? szólott most a férfi

egész testében reszketve „Mardona édes urnő ne kérdezz engem!”

(Folytatjuk.)

Sztrájk.

Az alábbiakban szakmák szerinti csoportosítottuk a munkások követeléseit és hivatalos orgánumaikban közzétett nyilatkozataikat adjuk közre:

A remisz

Villamos kalauzok szaklapja.

A villamos kalauzok úgy „vezetik” bérmozgalmukat, hogy minden remény meg van rá, hogy nem fog „mellék vágányra” terelődni.

A bádög.

Bádögösök szaklapja.

A bádögös alkalmazottak „betetőzött”-nek látva sanyaru helyzetüket, bérmozgalmat indítottak.

A köszörű.

Köszörűsök szaklapja.

A köszörűsségdek elhatározták, hogy „késhegyig” menő harcot indítanak a munkaadók ellen, mert erre már régen „fenik” a fogukat.

A korom.

Kéményseprők szaklapja.

A kéményseprők nem hagyják bérmozgalmukat „fűsibe” menni.

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza és névtelen levelekre nem válaszol.

Ílj. P. E. Egészséges magyar humor, magyar jókedv derűje árad írásaiból, aminek értékén keveset változtat, hogy a feldolgozás kissé gyakorlatlan kézre vall. Ön, úgy látjuk, azok közül való, akit először val pompásan adják elő dolgaikat, — de mihelyest tollat vesznek a kezükbe, elfelejtik, hogy az éppen a művészet, úgy megírni ezeket, ahogyan elmondaná. Beküldött dolgából kiválogattuk a javát és egy kicsit átírtuk, hogy olyanok legyenek, amilyeneknek ön akarta.

A legjobb román szótár.

Csak nemrég hagyta el a sajtót a Dr. David György-féle román-magyar és magyar-román szótár s ma már mindenki meggyőződhet arról, hogy az összes szótárak között ez a leghasználatosabb, a legpraktikusabb. Minden szótárvásárló tehát a saját érdekében cselekszik, ha vásárlásánál mindenütt ezt a szótárt kéri. Gazdag szókincsével — egy-egy része több, mint 26 000 szót tartalmaz, — praktikus összeállításával, aránylag kis terjedelmével, rendkívül olcsóságával felülmúlhatatlan. Egy-egy rész füze 80 — lei. A két rész együtt, köté tartós egész vászonkötésben 180.—, diszes félbőrötésben 240 — lei — Kiadta a „Brassói Lapok” könyvostálya, Brassóban.

Oláh

Mihály

kocsigyártó II. Rékási — ut 1. szám Karoszéra és kocsigyártó Karoszérákat készít a legmodernebb kivitelben.

On is meggyőződhet róla, hogy a legjobb sütemények, fagyalt és jegeskávé Mann cukrásznál kaphatók. Timisoara, II., Andrási ut 12.

Lloyd Taverna Timisoara, Belváros

Modern női- és férfifodrászat. A legjobb nevű művészek fellépésével, állandóan új műsor, belépti díj nincs.

Legszebb frizurák, maniküre.

Legjobb hajfestés, hajápolás.

Legolcsóbb illatszerek és piperecikkek

P. TODOROV, női és férfi-fodrász Timisoara, str Alba Iulia,

a Grand Hotel mellett.

„Tries” cipők

elsőrendűek és tartósak! Tries, Timisoara, IV., Begajobbsor 19.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoniú

órás és ékszerész

Timisoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25 (Bemgasse).

oooooooooooooooooooooooooooo

„Megváltás”

poloskairtószer minden háztartásban nélkülözhetetlen. Kapható:

Weisz Antal

butorüztetőben, II. Mérég-utca 4 szám

Meglepte Ön már feleségét?

Egy szép, csinos és tökéletes Radio felvevő készülékkel, mellyel egész Európát végighallgathatják? Ha nem, úgy siessen árajánlatot kérni mielőbb.

PAPP SABIN

Timisoara II. B. Cărtan 8.

16,000 ember

keze lapozza végig hetenként a Káviart, tehát elterjedettsége oly nagy, hogy minden hirdetés sikerrel jár!

RADIO

Ha olcsón és jól akar szórakozni úgy siessen árajánlatot kérni egy abszolút tökéletes, egész Európát felvevő Radio készülékre. A gépek felül vannak bélyegezve és forgalomba hozataluk szabad. Információkkal díjtalanul szolgál

PAPP SABIN

Timisoara II. B. Cărtan 8.

ÁRVAY

mos, fest, tisztít olcsón és a legjobban. Timisoara — Józsefváros, Bem-utca 20 szám alatt.

Maison Perák

női fodrászat

Timisoara, Färber palota Lloyd sor

Modern frizurák, Henne-féle hajfestés. Külön női és férfi manikür-szalón. Kozmet. intézet

MEGRENDELŐ - LAP

„Káviar” Lapkiadó vállalat

TIMISOARA

Tisztelettel kérem a kiadásukban megjelenő Káviar könyvtár 1. számának „Játék a tűzzel” c. könyvét diszkötésben számomra előjegyezni és a megjelenéskor alantí címre megküldeni:

A nem kívánt rész törlendő

A könyvet 100 lei utánvétellel kérem küldeni.

A könyv árát, 100 leit, mellékelem, egyidejűleg feladtam.

A könyv árát, 30 c. koronát kassai bankba folyó számlájukra, postán beküldtem.

A könyv árát, 50 dinárt, külön pénzes levélben küldöm.

Kérjük kivágni és fenti címünkre beküldeni!

olvasható, pontos cím!

órás és ékszerész
Gyár utca

Gyár város, Fő ucca 29

Sánta István

uri és női cipész

Gyár város, Bárány utca 21. — Készít elegáns férfi és női cipőket mérték után. Javításokat soron kívül elintézt.

KLEIN JENŐ

bőrönd és bőrdíszmű tüzlete, Timisoara, Belváros, Mercy-utca 3. Legolcsóbb bevásárlási forrás utazási és divatcikkeiben

VESZÉK briliánst, törött aranyat s ezüstöt a legmagasabb napiáron

Utvinyánc Béla Timisoara

órás és ékszerész, II. Három király utca 4

Gutjahr György

Timisoara II. Bárány utca 18

Telefon 10 68

Ruha és szőrmefestés, chemiai vegytisztító intézet, hygienikus ágytoll tisztítás.

Káldy Miklós

Belváros, Szerb utca 9. szám
Ékszerész, vésnökiműterem. Aranyat és drágaköveket veszek és eladok.

Gyémánt Gáspár

készíti a legolcsóbb, legjobb paplan és kárpitos munkákat. Régiék feldolgozását leggyorsabban végzi. Timisoara Tigris u. 7.

„ERIKA”

csokoládé és cukorkagyár

TIMISOARA

IV Strada Gen. Foch Fröbl u. 62.

MEGJELENIK!

Benedek Margit szerkesztésében a Káviár könyvtár első száma, mely Brandstädter Károly, kitűnő munkatársunknak

JÁTEK A TŰZZEL

című pompás erotikus regényét hozza, amelyet a Káviár hasábjain közölni nem állt módunkban. Ez a regény ki zárólag gyűjtők és könyvbarátok számára készül, 300 kézzel számozott példányban jelenik meg, miniatűr alakban, a tervezett 64 oldal helyett 100 oldalon, finom papíron nyomva, kemény, diszkötésben. — Minden kötet

ZÁRT PÉLDÁNYBAN

kerül az olvasó elé, diszes, pompás kiállításban. — Ár 100 lei, 50 dinár, 30 c. korona. Amatőr kiadás 500 lei. Jugoszláviai olvasóink a pénzt pénzes levélben, vagy mégjobb, ha csekkben küldik be, Csehszlovákiai olvasóink pedig a pénzt póstautalványon póstán küldjék be a Káviár folyószámájára, Kosice, a Les ámitoló és Közgazd. Bankba. Ez már azért is fontos, mert a kis könyv

NYILT UTCAI ÁRUSÍTÁSRA NEM KERÜL

sem utcai, sem könyvkereskedői forgalomba nem megy át, csakis előzetes megrendelésre szállítja a kiadó-hivatal addig, míg a 300 példány tart.

Romániai

előfizetőink és

olvasóink levelezőlapon

rendeljük meg már most s mi a könyvet a megjelenéskor utánvét mellett gondos csomagolásban a rendelőnek azonnali megküldjük